

Gerard van Gemert

Bekeken

met illustraties van Conz



δ



‘In zo’n eerste wedstrijd in de hoogste klasse kunnen we meteen laten zien dat we bovenin mee willen doen.’ Frans stond midden in de kleedkamer en sprak zijn meiden toe. ‘FC Haelingen is vorig jaar bij de eerste vijf geëindigd en dus heb je kans dat ze ons onderschatten.’

‘Waarom?’ Myrthe kon de theorie van de trainer niet volgen.

‘Wij zijn vorig jaar kampioen geworden, hebben een goede voorbereiding gehad en zelfs een internationaal toernooi in Londen gewonnen. Dat zullen zij toch ook wel weten?’

Frans kneep zijn ogen een stukje dicht en zuchtte. Natuurlijk was hij wel gewend aan het feit dat Myrthe niet alles zomaar van hem aannam. Maar zo te zien vond hij het nog steeds moeilijk om ermee om te gaan. ‘Je hebt kans dat ze ons zien als de club die vorig jaar nog een klasse lager speelde. En dat ze er daardoor toch wat makkelijker over denken.’

Myrthe deed haar kousen naar beneden en drukte haar scheenbeschermers nog eens goed tegen haar benen. ‘Geloof je het zelf?’ mompelde ze voor zich uit.

‘Wat zei je, Myrthe?’ Frans deed een paar passen in haar richting.

‘Niets.’ Myrthe richtte haar ogen naar het plafond, waar her en der balafdrukken te zien waren. Het kwam niet in haar op om zich af te vragen hoe die daar waren gekomen.

Ze haalde diep adem terwijl ze ongeduldig met de vingers van haar rechterhand op de houten bank tikte waar ze op zat.

‘Gaan we al naar buiten?’

‘Nee, we moeten nog een paar dingen doornemen.’ Frans liep naar het bord en pakte de blauwe stift die op de richel aan de bovenkant lag.

Myrthe haalde adem om weer wat te zeggen, maar bedacht zich toen ze de hand van Sara op haar been voelde.

Ze keek opzij en zag Sara haar hoofd schudden.



‘Heeft geen zin,’ fluisterde haar vriendin. ‘Je bereikt er niets mee.’

Om toch te laten merken dat ze de aaneenschakeling van besprekingen van Frans maar niets vond, zakte ze een stukje onderuit, deed ze haar armen over elkaar en draaide ze haar hoofd van Frans weg.

‘Doe nou niet,’ zei Sara zacht. ‘Zo jaag je hem alleen maar weer tegen je in het harnas.’

Met tegenzin draaide Myrthe haar hoofd terug.

‘Myrthe is degene die altijd aanspelbaar moet zijn.

Maar als Haelingen twee meisjes op haar zet, dan moet er elders op het veld ruimte komen.’ Frans tekende twee rondjes bij het nummer tien, dat midden op het bord stond. ‘Dat kan bij Sara aan de rechterkant zijn of bij Daniella aan de linkerkant.’

Nu verschenen er pijlen op het bord richting de buitenspelers.

‘Of bij Mascha, rechts achterin.’ Myrthe kon zich niet inhouden.

‘Of bij Rianne, links achterin. Als ze een extra speelster bij mij zetten, is het logisch dat ze daar een aanvaller voor opofferen.

Dan is de kans groot dat die overige twee aanvallers centraal staan en onze backs vrijlaten.’

Frans liet de hand waar de stift in zat even zakken.

‘Dat kan natuurlijk ook,’ zei hij. Maar de overtuiging was uit zijn stem verdwenen. ‘Dan, uhm ...’

Daar heeft hij geen plan voor, dacht Myrthe. Opnieuw werd bevestigd dat Frans tactisch niet sterk was. Myrthe had dat al zo vaak gemerkt. Als een tegenstander tijdens de wedstrijd iets wijzigde, kon hij dat alleen in de rust rechtzetten.

En dan was het vaak ook nog op advies van de assistent-trainer, de verzorger of de meiden. ‘Als dat inderdaad gebeurt, moet je Mascha en Rianne hoger laten spelen en onze halfspelers iets meer naar binnen.’ Myrthe ging staan en liep naar het bord, ze veegde alles met haar mouw weg en pakte de stift uit Frans’ hand. ‘Kijk, zo.’

Frans was blijkbaar overdonderd, want hij liet Myrthe haar gang gaan.

‘Nou, als Mascha en Rianne dan hier gaan staan ...’

Myrthe tekende twee rondjes aan beide kanten van het veld ter hoogte van de middenlijn. ‘Dan moeten of de aanvallers mee of de middenvelders moeten hen opvangen. Waarschijnlijk kiezen ze voor het laatste om onze centrale verdedigers niet vrij op te laten komen.’ Myrthe tekende weer een paar rondjes op het bord en zette er rugnummers bij. ‘En dan is het extra meisje dat bij mij zou komen te staan degene die dat zal gaan doen.’ Ze gaf de stift aan Frans terug. ‘Mogen we nu naar buiten?’ Frans staarde naar het bord.

‘Frans?’ Wendy, een van de centrale verdedigers, die vlak bij de plek zat waar de trainer stond, tikte hem tegen zijn arm. ‘Mogen we naar buiten? Het is bijna één uur.’

‘Jaja, zeker.’ Het leek of hij wakker schrok. Hij herstelde zich en legde de blauwe stift boven op het bord. ‘Scherp zijn, dames. Vanaf de eerste minuut.’

Myrthe deed het touwtje van haar broek los en strikte het daarna opnieuw terwijl ze naar buiten liep.

‘Moest dat nou?’ Danique kwam naast haar lopen.

‘Wat?’

‘De trainer voor paal zetten voor het hele elftal?’ Danique bewoog haar hoofd heen en weer. ‘Het is een aardige man die zijn best doet. Hij verdient het niet om zo voor schut gezet te worden.’

Myrthe zocht naar iets van cynisme in de blik van Danique, maar vond het niet. ‘We spelen in de hoogste klasse tegen elftallen die een tegenstander tot in de puntjes analyseren en daar hun tactiek op afstemmen. Wij hebben een trainer die niet verder komt dan een extra speler om de centrale middenvelder af te dekken.’ Ze snoof. ‘Geen woord over de sterke of zwakke punten van FC Haelingen. Niets over de manier waarop ze hoekschoppen of vrije trappen nemen. Wij moeten dat tijdens de wedstrijd allemaal zelf uitvinden.’

‘Het is maar een spelletje hoor,’ zei Danique met een lach in haar stem.

‘Een spelletje?’ Myrthe stond opeens stil en trok Danique aan haar mouw, zodat ze naast haar kwam te staan. ‘Er komen weer

scouts van de KNVB langs om te zien of er speelsters tussen zitten die goed genoeg zijn voor Oranje O12. Ze kunnen jou er net zo goed uit pikken als mij. Maar als jij vandaag niet aan de bal komt, omdat wij een verkeerd tactisch plan hebben, dan kun je het vergeten.'

Danique bewoog haar schouders iets omhoog en trok haar mondhoeken naar beneden. 'Nou en?'

'Nou en?' Myrthe grinnikte. 'Ik geloof niet dat we met dezelfde doelstelling op het veld staan. Ik wil er alles uit halen wat erin zit. Ik ga straks tot het uiterste om met het elftal drie punten mee naar huis te nemen. En ik wil persoonlijk op het allerhoogste niveau spelen.' Ze deed haar wijsvinger omhoog. 'Ooit speel ik met het grote Oranje op een WK.'

Danique liep verder in de richting van het veld. 'Kijk, jij staat lekker op je favoriete plek op het middenveld. Ik moet het doen met een plek in de spits omdat Frans de voorkeur aan jou geeft.' 'Dan zal ik dat wel verdiend hebben,' zei Myrthe hard.

'Of hij is bang voor je omdat je altijd meteen een grote mond hebt.' Danique deed haar wenkbrauwen omhoog.

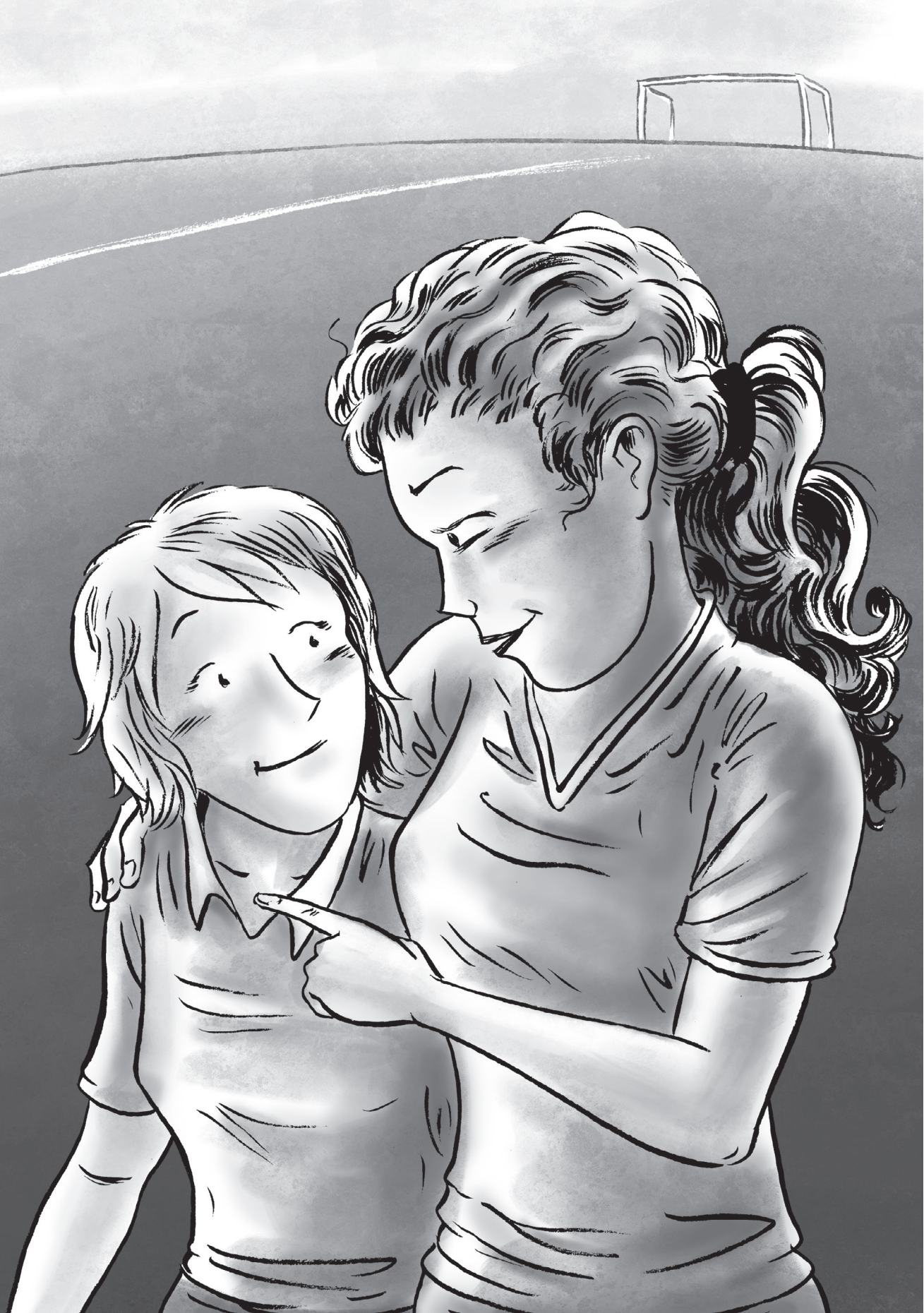
Myrthe glimlachte. 'Als dat echt zo zou zijn, dan geeft dat wel aan wat voor slapjanus hij is. Als hij jou echt beter zou vinden op die plek, moet hij het lef hebben je daar ook op te stellen. Ook al zou ik daar weerstand tegen bieden.'

Danique antwoordde niet meteen. 'Daar zit wel wat in,' zei ze toen ze al op het veld stonden. 'Maar ja, het is maar amateurvoetbal en we spelen voor de lol.' Ze keek Myrthe aan. 'Althans, ik wel. Ik doe dit omdat ik het leuk vind en ik ben niet onderweg naar een doel dat ver buiten mijn bereik ligt.'

'Misschien buiten jouw bereik, maar niet buiten het mijne.'

Myrthe wist diep vanbinnen wel dat ze erg vervelend voor haar omgeving kon zijn. Ze had al vaker gemerkt dat teamgenoten niet meegingen in haar gedrevenheid. Soms vond ze het echt jammer dat die daardoor afstand van haar namen.

Maar op het moment dat er gepresteerd moest worden, vond ze dat niet meer belangrijk. Dan telde maar één doel: de top bereiken. En ze kon het Danique ook niet kwalijk nemen.



Die moest nog aan haar wennen.

Danique was aan het begin van dit seizoen overgekomen van Eendracht, de aartsrivaal van FC De Madonna's. Daar speelde zij op dezelfde plek als Myrthe. Danique had nooit onder stoelen of banken gestoken dat ze bij De Madonna's ook graag op die plek wilde spelen. Maar tot nu toe had Frans de voorkeur aan Myrthe gegeven.

Myrthe liep naar de middenstip, waar de scheidsrechter en de aanvoerder van FC Haelingen al stonden te wachten.

Ze gaf hun allebei een hand en koos voor munt, maar verloor de toss. De aanvoerder van Haelingen koos ervoor om eerst met de zon mee te spelen. Het betekende dat FC De Madonna's mochten aftrappen.

Myrthe stond met haar voet op de bal en wachtte op het fluitsignaal van de scheidsrechter, die eerst nog even contact zocht met de beide doelvrouwen en de assistent-scheidsrechters.

'Ik zou lekker ontspannen je eigen spelletje proberen te spelen,' zei Danique, die bij Myrthe stond. 'Voor je het weet, ben je zo verkrampt door dat hogere doel dat je geen bal raakt.'

'Gedrevenheid kan mensen ook tot grote hoogte brengen en boven zichzelf uit doen stijgen.' Myrthe keek met een schuin oog naar de tribune waar vertegenwoordigers van de KNVB zaten.

Binnenkort beslisten die wie er in de selectie voor het eerste EK-kwalificatieduel voor Jong Oranje O12 zou zitten.

Danique kon niet meer antwoorden omdat het fluitje klonk. Myrthe bracht de bal in beweging en speelde hem achteruit naar Danique. De eerste competitiewedstrijd in de hoogste klasse was begonnen.



Het was maar goed dat het jeugdelftal van FC De Madonna's een sterk bezet toernooi had gespeeld. Hierdoor waren ze al een beetje gewend aan het hogere niveau. Maar Myrthe besepte in het eerste kwartier wel meteen dat de elftallen waar ze toen tegen uitkwamen ook in de voorbereiding zaten.

En dus nog lang niet op hun sterkst speelden.

De meiden van FC Haelingen vonden elkaar makkelijk en Myrthe schatte in dat ze al een tijdje met elkaar speelden.

De Madonna's liepen in die eerste vijftien minuten alleen maar achter de bal aan. Het was dat de tegenstander nog niet honderd procent gefocust was, anders zou het voor De Madonna's al snel een kansloze missie geworden zijn.

Myrthe begreep dat er iets moest gebeuren.

De veronderstelling dat een tegenspeler aan Myrthe werd opgeofferd, was een complete misrekening.

Het was zelfs een tikje arrogant. FC Haelingen was gewoon beter. Myrthe deed er alles aan om de kansen te keren.

Maar haar pogingen om het elftal zo neer te zetten dat FC Haelingen minder makkelijk kon combineren en de ruimtes kleiner werden, mislukten totaal. Myrthe had wel al snel door wat de favoriete passlijnen voor de Haelingers waren en wilde die afblokken door de andere middenvelders en verdedigers anders neer te zetten. Maar die durfden niet op eigen initiatief tegen de instructies van de trainer in te gaan.

'Angsthazen,' zei Myrthe tegen Sara toen het spel even stillag, omdat een meisje van FC Haelingen een bal in haar gezicht had gekregen. Er moest een natte spons aan te pas komen om de pijn te verzachten.

'Ik heb nog geen bal gehad.' Sara stond met haar handen in haar zij. 'Maar toch ben ik nu al bekaf omdat ik alleen maar achter mijn tegenstander aan heb gelopen.'

'En als je dat had gewild, was je wel verdediger geworden, toch?'

Myrthe stootte tegen de schouder van Sara.
'Nou inderdaad.' Sara draaide met haar ogen.
Myrthe draaide aan haar aanvoerdersband. 'Maar er moet wel iets gebeuren. Dan moet ik maar een beetje kolen op het vuur gooien.'
'Wat ben je van plan?' Sara klonk bezorgd.
Ze kende haar vriendin lang genoeg om te weten dat die er alles voor overhad om te winnen. En daar hoorden ook acties bij die niemand anders zou doen.
Myrthe grijnsde. 'Zorgen dat onze meiden wakker worden. En dat er wat meer pit in het team komt.'
'Doe nou maar geen gekke dingen,' bromde Sara nog.
Het spel werd hervat met een scheidsrechterbal die werd gewonnen door een van de verdedigers van Haelingen. Danique zette haar voet er te slap in, waardoor ze de bal verloor. Meteen zette FC Haelingen een aanval op via de rechterkant. Het lukte om de rechtsbuiten te bereiken, die de bal in één beweging meenam richting de achterlijn. Daar probeerde ze een voorzet te geven, maar die werd ternauwernood door Rianne geblokt. De bal stuiterde weer voor de speelster van FC Haelingen die besloot de bal terug te spelen naar het middenveld.
Even leek de bal verder naar de verdediging teruggespeeld te worden, maar de middenvelder draaide toch weer naar voren. Ze speelde behendig twee tegenstanders uit, waardoor er een overmacht aan speelsters van Haelingen ontstond.
Myrthe stond iets te ver naar voren om de doorgebroken middenvelder op te vangen.
De spits van FC Haelingen liep van de bal af, waardoor het meisje aan de bal ruimte had om door te lopen. Ze had nu meerdere keuzes. Ze kon schieten, nog een paar passen verder lopen of de spits inspelen. Wat ze ook zou kiezen, de kans was groot dat er een gevaarlijke situatie voor het doel ontstond.
Myrthe sprintte terug, maar kon het meisje niet meer op tijd achterhalen. De enige mogelijkheid was om met een sliding net te doen of ze de bal nog wilde bereiken. Maar ze wist van tevoren dat het hoogst haalbare nog een trap tegen de benen